BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 145 Marți 30 Mai 1939
8 Pagini P

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNA
și UNIV.-SPORT
câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Purificarea din barouri

In corpul avocaților se desfășoară de la o vreme o acțiune folositoare nu numai din punct de vedere profesional ci și din punct de vedere național.

S'ar putea spune că în nici o direcțiune spiritul de așezare a elementului românesc în drepturile lui nu s'a afirmat cu atâta vigoare și eficacitate.

Acțiunea era nu numai necesară dar și oportună, întrucât se integrează în imperativul suprem al vremei în care trăim: România a românilor.

De unde existau numeroase barouri dominate de minoritari, cari le confundau cu un mijloc pentru atingerea unor scopuri străine de profesiune, mergând adesea până la favorizarea tendințelor iridente, astăzi o mare parte din aceste anomalii sunt înlăturate, iar altele se găsesc în curs de normalizare.

Ceeace constituia o agravantă a vechilor stări era puzderia de intruși fără îndeplinirea condițiunilor cerute de legea organică, contigente de traficanți de influență, de samsari, de compromițători ai unei profesiuni atât de însemnate și de nobile, o adevărată pacoste prin deficitul cunoștințelor, prin primejduirea cauzelor și intereselor încredințate.

Regenerarea s'a afirmat mai puternic de cât ori unde în primul barou al țărei.

Orizontul mai larg, perspectivele mai îmbelșugate, dificultatea de a supraveghea o massă prea mare și — până atunci — în vecinică sporire, exercitase un magnetism acut asupra multora, a căror îndrăzneală era egalată numai de isteșimea de a-și valida titlurile fictive.

A fost destul să se deschidă ferestrele și să se aerisească baroul, ca să se deslănțuie evacuarea, precedată de cercetări minuțioase și adesea foarte grele, a acelora cari nu posedau însușirile și pregătirea de care este condiționată exercitarea acestei profesiuni, ci erau încărcați de un pasiv moral de care ea se resimțea adânc.

Configurațiunea corpului de avocați se înfățișează, astfel, în lumina ce i se cuvine pentru o cât mai demnă și mai folositoare îndeplinire a importantei sale misiuni.

Călătoria suveranilor britanici

de I. LUGOSIANU

Evenimentele internaționale, care se desfășoară în jurul nostru, au pus în umbră călătoria pe care Regele și Regina Marei Britanii o fac de o săptămână în principalele orașe ale nesfârșitului dominion canadian și care va fi urmată de o scurtă vizită în Statele-Unite. Cele cinci mii de km. de ape, care despart Lumea Nouă de vechiul continent, nu mai sunt în măsură astăzi — când solidaritatea lumei intregi este atât de strânsă, în pace sau în război — să reducă din importanța hotăritoare a contribuției, pe care țările de peste ocean o pot da metropolelor de acum două veacuri

Descoperită treptat, timp de patru secole, de două rase neastâmpărate de pionieri, de marinari, de misionari și de soldați ai Franței și Angliei, Canada n'a intrat, în intregimea ei, în atlasurile de geografie, decât către 1870, când cele din urmă explorări au fost terminate. Uriașa ei întindere, care ocupă două cincimi ale continentului nord-american, așteaptă încă brațele care să pună în valoare imensele ei bogății naturale. Cei o sută de mii de locuitori ai Canadei dela 1750, abia depășesc astăzi 10 milioane, din care aproape 4 milioane de francezi, restul populației fiind, în cea mai mare parte, de origină anglo-saxonă. Acest amestec de rase simboliza astfel, cu anticipație, intima solidaritate care, după secole de rivalitate, leagă astăzi Marea Britanie de Franța pentru apărarea aceluiași patrimoniu de cultură și civilizație și acelorași principii de liberalism politic și de toleranță spirituală.

Statele-Unite, cu potențialul lor gigantic, sunt imaginea actuală a ceeace ar putea deveni mâine federația canadiană. Cei 60.000 de morți, lăsați pe câmpurile de luptă din Franța în timpul războiului mondial, arată care a putut fi ieri birul de sânge plătit de Canada solidarității britanice și franceze.

Organizat sub formă de federație independentă în 1867, dominionul canadian a ieșit însângerat și istovit din încercarea istorică a războiului european, străbătând o lungă epocă de greutăți, din care n'au izbutit să-l scoată de cât în ultimii ani încercările stăruitoare ale celor două mari partide de guvern, liberal și conservator, care s'au succedat la putere în parlamentul dela Ottawa. Criza canadiană a avut o îndoită înfățișare: politică și economică. Și față de una și față de cealaltă, guvernul, ca și opinia publică engleză, a dat dovadă de tact și de un larg spirit înțelegere și de adaptare la împrejurări.

Până în 1926 interesele dominioanelor erau desbătute la Londra în conferințe imperiale ale primilor miniștri. Față de tendințele autonomiste din ce în ce mai pronunțate ale dominioanelor, în acest an hegemonia britanică a fost cu desăvârșire suprimată, iar în 1931, prin statutul dela Westminster, ele au devenit state suverane, „guvernându-se singure, ca niște comunități independente în cadrul imperiului, egale în drepturi între ele și legate de Coroană printr'o comună supunere". Imperiul devenia astfel un fel de societate a națiunilor britanice, care-și găsea punctele de contact în conferințele dela Londra și în bună măsură, în comunitatea de ideologie dela Geneva

Din punct de vedere economic, legătura dintre Londra și dominioane era strânsă prin acordurile dela Ottawa, — în 1931. Renunțând la regimul liberului schimb, Marea Britanie acorda importante preferințe imperiale pentru mărfurile lor dominioanelor, care, la rândul lor, consimțiau însemnate înlesniri valmale importante produselor industriale engleze. Sistemul de preferințe dela Ottawa întăria astfel în domeniul economic, unitatea imperială, pe care statutul dela Westminster o slăbise în domeniul politic.

Prin vizita de astăzi, pentru prima oară în istorie, un rege al Angliei își exercită funcțiunile suverane în intinsul dominion de dincolo de ocean, asistând la o ședință a parlamentului federal și dându-și consimțimântul la legile votate, nu în calitate de Suveran al Marei Britanii, ci direct în calitate de Rege al Canadei.

Primirea plină de respectuoasă însuflețire făcută de guverne și parlamente, ca și de populație, — la Ottawa, Québec, Montreal, Toronto — dovedește loialismul cald al supușilor canadieni pentru Regele lor, iar tactul arătat de Suveran, care în parlamentul din Ottawa a vorbit, succesiv, în limbile engleză și franceză, dovedește dorința sa ca vizita făcută poporului canadian să dea acestuia „o concepție mai adâncă a unității lui de națiune".

Scopul vizitei Suveranilor în Canada este, într'adevăr, în primul rând, de a da poporului canadian simțul unității lui naționale și al unității lui imperiale, intemeiate pe comunitatea idealurilor de pace și libertate, care însuflețesc toate populațiunile britanice, în cuprinsul imperiului. „Nici o ceremonie, a spus Suveranul în parlamentul dela Ottawa, n'ar putea mai bine simboliza libera și egala asociație a națiunilor comunității noastre". „Unitatea imperiului britanic, adaogă Regele, nu mai este exprimată de parlamentul respectat de timp dela Westminster. Ea-și găsește expresia, astăzi, în libera asociație de națiuni, care se bucură de principii comune de guvernare și de devotamentul comun față de idealurile de pace și libertate, unite împreună de comuna supunere față de Coroană".

Nu se poate explica mai bine, în mai puține cuvinte, sentimentul ce leagă împreună puternicul mănunchiu de națiuni britanice, care cred că „fără libertate nu poate exista o pace trainică" și fără pace nu poate exista o libertate trainică", după cum se exprimă în chip fericit Suveranul britanic, inaugurând monumentul morților de război canadieni.

Vizita Suveranilor britanici are o adâncă și desigur rodnică semnificație politică națională canadiană și internațională.

Regele e simbolul viu al unității imperiale. Prezența sa în Canada consacră egalitatea raselor engleză și franceză a dominionului și adâncește concepția unității imperiului. Ea înăbușă izolaționismul unora din canadieni, care-și puteau închipui că apele oceanelor și apropierea Statelor-Unite pot pune dominionul la adăpost de primejdie. Vizita regală apropie Canada de Europa și sentimentele de loialitate dovedite Suveranilor arată cât de spontan ar fi sprijinul canadian, dacă Marea Britanie ar fi atacată.

Șaizeci de mii de canadieni au murit și zeci de mii au fost mutilați acum douăzeci de ani, fără ca pământul lor să fi fost direct în primejdie. Urmașii lor, — rasă viguroasă și realistă de luptători pentru cucerirea prosperității materiale — ar face, desigur mâine, din nou aceiași jertfă idealului de pace al neamurilor britanice, cari nu pot concepe libertatea fără ordine, nici ordinea fără libertate.

Limba noastră

Cuvântul Regelui

Scriu aceste rânduri mișcat până în adâncul sufletului.

Mă văd cu câțiva ani în urmă, când îngrozit de năvala cotropitoare a buruenilor ce amenințau să ne înăbușe graiul, am pornit lupta impotriva pocitorilor limbii.

In dorul meu spre mai bine, îmbărbătat și de mile de glasuri cari s'au ridicat din toate părțile țării dorindu-mi isbândă — medici, avocați, ofițeri, ingineri, învățători, studenți, agronomi, muncitori, negustori — am crezut o clipă că truda mea nu era zadarnică. Au urmat însă și zile de îndoială. Am văzut cu durere că atâția ziariști, și din cei mai de seamă, și atâția scriitori, unii chiar cu premiul național de literatură, nu s'au abătut din drumul pustiirii, făcând fără nici o sfială „val-vârtej toată rânduiala și tot rostul" limbii unui neam întreg.

Mai mult. Am văzut, cu și mai mare amărăciune, că atâția profesori de română, chemați să apere limba și să crească pe copii în dragostea și mândria ei, tocmai acești profesori dela cari așteptam mai mult sprijin, s'au năpustit cu dușmănie asupra mea.

Dar adevărul nu poate sta prea mult la întuneric. Și iată a eșit la lumină.

In frumoasa și calda cuvântare ce a ținut-o la Academie, M. S. Regele a spus:

„A crezut, (Carol I) și bine a crezut că limba e darul cel mai scump ce-l poate avea o națiune: limba e asemenea unor moaște sfinte care trebuesc păstrate cu o grijă religioasă, căci ea este afirmațiunea cea mai vie a continuității, a unității și a vieții unui neam. Ce frumos sunt exprimate aceste convingeri în alocuțiunea din 7 Aprilie 1897:

„Iubirea Mea pentru frumoasa noastră limbă crește din an în an. Cu atât mai mare este dar nerăbdarea Mea ca bogatul tezaur de cuvinte să fie alcătuit cât mai curând".

Suntem în anul 1939. Din Aprilie 1897 și până astăzi, au trecut patruzeci și doi de ani încheiați. De mult a adormit întru Domnul Regele Carol I-iu. Zilele trecute am sărbătorit, cu toții, o sută de ani dela nașterea Lui. Dar „bogatul tezaur de cuvinte" tot nu e alcătuit.

Cei însărcinați cu întocmirea Dicționarului, ca să-și micșoreze vina acestei nemaipomenite întârzieri, au arătat azi o pricină, mâine alta. In cele din urmă au spus că n'au bani pentru tipar. Atunci d. Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul" a luat pe seama sa cheltuelile tiparului. A adus și o mașină de cules, specială, care a costat patru milioane de lei. Dar parcă a fost un făcut. Când ziceau întocmitorii că au totul gata, se văitau că n'au parale să plătească tiparul. De când au tipar, și fără parale, n'au nimic gata. N'au manuscris.

Grija Regelui Carol I-iu să nu se piardă comorile limbii noastre, a mai zis M. S. Regele, a făcut ca El „să ceară Academiei acel scrin scump în care să se păstreze neștirbit acest bun, atât de neprețuit al trecutului, ca să ne fie întărire sufletească în orice clipă, și pildă vie pentru toți mânuitorii penei".

Și Regele a adăogat:

„Ce frumos ar fi dacă, drept suprem omagiu adus marelui Rege, Academia ar putea desăvârși această operă IN ACEST AN AL CENTENARULUI SAU".

In cuvintele spuse cu atâta blândețe: „ce frumos ar fi dacă...", Academia va vedea, cum vedem și noi, o mustrare, o dorință și o poruncă. Și vom avea, în sfârșit, Dicționarul limbii, să nu mai fim la coada tuturor popoarelor libere.

Țara să o iubești nu pentru ceeace poate să-ți dea ea, cinste, ospețe, onoruri, ci pentru ceea ce poți să-i dai tu: muncă neostenită întru binele și mărirea ei.

T. PISANI

Inchiderea sesiunii

Consiliului economic al Înțelegerii Balcanice

Comunicatul oficial

Eri la orele 12 s'a ținut la Camera de comerț ședința solemnă de închidere a celei de a 7-a sesiune a Consiliului economic al Înțelegerii balcanice.

D. Grigore Gafencu, ministru de externe, fiind indispus și împiedicat să participe la această ședință, ea a fost prezidată de d. N. Tabacovici, președintele delegațiunei române.

Publicăm în corpul ziarului discursurile rostite.

Iată textul comunicatului oficial care a fost dat presei cu privire la rezultatele lucrărilor din această sesiune:

Consiliul Economic al Înțelegerei Balcanice s'a reunit la București în a VII-a sesiune, dela 17—27 Mai 1939.

Consiliul a luat cunoștință, cu satisfacție, de rezultatele obținute până acum, conform deciziilor reuniunilor precedente, — și își exprimă mulțumirea pentru munca intensă și rodnică depusă de toate Comisunile, și, în toate domeniile, în decursul acestei sesiuni.

Volumul schimburilor de mărfuri între țările Înțelegerii Balcanice prezintă o creștere simțitoare în anul 1938, față de anul 1937; — grație eforturilor depuse, produse, care până acum nu au fost încă introduse pe piețele celor patru State ale Înțelegereii Balcanice, fac astăzi obiectul unor importante tranzacții între aceste țări.

De asemenea, târgurile internaționale balcanice, la care au participat cele patru state ale Înțelegerii Balcanice, au contribuit foarte mult la intensificarea schimbului și la stabilirea unor relațiuni cât mai strânse, între vânzătorii și cumpărătorii de produse ale țărilor Înțelegerii Balcanice.

Pe de altă parte, reuniunea Institutelor de Export ale acestor țări — ținută pentru prima oară la Atena — în toamna anului 1938, a avut ca rezultat realizarea unei serii de recomandări, tinzând deopotrivă, la intensificarea schimburilor între țările Înțelegerei Balcanice.

O cameră de comerț mixtă, româno-iugoslavă, s'a creat în cursul anului 1939, la București.

Consiliul a constatat cu satisfacție eforturile guvernelor respective pentru înserarea clauzei balcanice, recomandată de Consiliu — în diversele lor convenționi comerciale, ca o necesitate pentru promovarea comerțului exterior al celor patru țări ale Înțelegerei Balcanice.

Reuniunile guvernatorilor băncilor de emisiune, precum și recomandările făcute în cursul acestor reuniuni, prezintă un interes deosebit, pentru desvoltarea normală a relațiunilor economice dintre aceste țări.

Consiliul a înregistrat cu o vie mulțumire, rezultatele obținute în urma lucrărilor conferințelor feroviare, ținute la București, Istanbul și Liubljana în cursul anului 1938, pentru stabilirea de tarife comune de transport, pentru transportul de călători, bagaje, și mărfuri, precum și a elaborărei unui regulament de transport, pentru transportul de călători, bagaje și mărfuri, precum și a elaborărei unui regulament de transport uniform, și a creerei unui comitet permanent feroviar al țărilor Înțelegerii Balcanice. In ceeace privește tariful comun pentru transportul de călători, bagaje și mărfuri, Bulgaria, este de asemenea, dispusă să participe la acest tarif comun.

In domeniul aviației, consiliul constată, deasemenea, un simțitor progres, prin creearea de noui linii aeriene, în Sud-Estul Europei, pentru transportul de călători și mărfurl, precum și prin propunerea făcută pentru transportul corespondenței fără supra-taxă prevăzut în convențiunea dela Bruxelles din anul 1936.

In ceeace privește navigația maritimă, Consiliul a luat act deultma reuniune dela Pireu, a reprezentanților companiilor de navigație, precum și de încheerea unui acord între companiile de navigație grecești și serviciul maritim român, pentru traficul direct între Statele Unite ale Americei de Nord și Statele Înțelegerei Balcanice. Consiliul luând act dedeclarațiunea delegației iugaslave, cu privire la linia Zetska-Plovidba, recunoaște această linie, ca linie balcanică. De asemenea, aprobă metoda preconizată de comitetul mari-

(Continuare in pag. 2-a)

Regele și Regina Angliei la Quebec (Canada). Cortegiul, în drum spre Parlament, e viu aclamat de populație

FILME

De și tânăr, are un pasiv bogat: 12 arestări, 5 condamnări, 2 evadări.

De astă dată, după o prevenție de câteva luni, a fost pus în libertate în speranța că această mărinimie îl va îndrepta.

Știind însă că-l așteaptă o nouă osândă, a făcut tot ce l-a învățat experiența spre a tărăgăni procesul. Adrese greșite ale unor martori cari nu cunosc nimic despre faptul imputat; schimbări de domiciliu între termene; rătăcirea dovezilor de predarea citațiilor i-au înlesnit mai multe amânări.

— Ce mă fac astăzi?! se întreabă el, canonit de perspectiva judecății, în lipsa unei punți de salvare și speriat de sentințele pronunțate înainte de a-i veni rândul: 6 luni, 1 an jumătate, 2 ani...

O rază de speranță însă îl înviorează când aude pe un avocat:

— Vă rog să-mi acordați o amânare, pentrucă clientul meu este concentrat.

Tribunalul admite cererea.

In alt proces, inculpatul obține un termen pe motivul că apărătorul său este concentrat.

Când este strigat, se apropie curajos de bară.

— Să trăiți, onorat tribunal, vă rog să-mi amânați procesul fiindcă domnul avocat al meu este înconcentrat.

— Ce avocat ai?

— Am pe... pe domnul... i-am uitat numele...

—Cine l-a asistat la înfățișările precedente?

Grefierul răsfoește dosarul și răspunde:

— O domnișoară-avocat!

Don José

DIN NOU IN „CORIDOR"

de AL. GREGORIAN

Stettin, Maiu 1939

Sunt în drum spre țară.

De data aceasta străbat coridorul pomeran pela Nord cu trenul. Danzigul a rămas în urmă sub soarele convalescent al unei primăveri întârziate Vistula e acoperită de aburi. Zoppot-ul își svântă plaja în lumină.

La ieșirea din teritoriul Orașului Liber ni se face control vamal. Peste cinci minute suntem în gara Gdynia: alt control — control polonez. Peste zece minute vom intra în Reich și vom avea și din partea germanilor o verificare a actelor și a cuferelor. Plictisitor lucru. In regiunea aceasta trebue să umbli cu pașaportul atârnat la butonieră...

Mai am răgaz să privesc încă odată la această minune polonă care este Gdynia. Portul e înțesat de marinari, de oameni de afaceri, de hamali și de femei elegante. Cafenelele și-au intins mesele în stradă și bulevardele largi și frumos pavate sunt pline de lume. Gdynia, care acum 4 decenii avea numai 60 locuitori, numără astăzi peste 80.000 suflete; mulți funcționari și foarte mulți militari. O zonă întreagă, istmul Hella care înaintează ca un clenci în marea Baltică pe o distanță de 32 km., este rezervată exclusiv militarilor. Aci sunt puternice fortificațiuni de artilerie antiaeriană — un adevărat Gibraltar nordic — și coastele istmului care se văd ca un doc alb plutind în apele liniștite ale Mării, sunt înconjurate de vase de război aduse din șantierele Marei Britanii. In interorul orașului, sunt destule hangare și adăposturi de beton armat cu acoperișurile țuguiate și înalte ca ale bisericilor noastre din Maramureș; iar colinele păduroase care ocolesc regiunea Gdyniei și închid poarta de sud-vest a Pomeraniei (Po-more = po-morze înseamnă în limba slavă în lungul Mării) sunt întărite cu piese de artilerie și cu transee în beton, în așteptarea războiului.

In general toată zona aceasta baltică a coridorului este o bună poziție de luptă și în caz de conflict armat frontul ar putea fi ținut în loc multă vreme aici.

Dela Gdynia în sus — adică spre Apus — linia ferată se depărtează de litoralul Mării. Acesta rămâne în dreapta și trenul intră într'un mic defileu năpădit de conifere, apoi iese din nou în câmp deschis. Pământul e negru și roditor. Secara crește destul de bine în acest ținut, sfecla și cartofii dau deasemenea bune recolte. S'au ridicat și se ridică mereu sate noui de coloniști, cu case de zid acoperite cu țiglă roșie în stilul celor din Silezia, tăvălugurile bătătoresc drumuri, sfredele desfundă fântâni, inginerii măsoară loturi și șosele.

Polonia începe să-și întindă rădăcinile ca salcia în toate părțile.

Iată chiar un orășel industrial — și o fortificație nouă — Weijerowa.

La Strzeblelino — ultima stație polonă din coridor — trenul e luat în primire de funcționarii germani și pornim cu o viteză ametitoare spre Grossboschpol-Lauenzburg-Stettin.

(Continuare in pag. 2-a)

Cheile strâmtorilor Bosfor și Dardanele

Consecințele acordului anglo-turc și convenția dela Montreux

de R. SEIȘANU

Acordul recent ce s'a încheiat între Marea Britanie și Turcia nu interesează numai Mediterana orientală și strâmtorile Dardanele și Bosfor. El prevede dispoziții importante, care interesează și Marea Neagră.

Despre ce este vorba?

Ziarele germane au scris că prin acel acord s'a modificat regimul strâmtorilor așa cum a fost stabilit prin convenția încheiată la Montreux în vara anului 1936; iar ziarele turcești au răspuns că nu s'a introdus nicio modificare actualului regim, căci în cadrul convenției de la Montreux s'a putut încheia acordul cu Anglia, ce se va aplica numai în caz de război, — Turcia fiind beligerantă, fără să fie însă provocatoare și agresivă.

Firește că într'un asemenea caz, Anglia va interveni cu forțele sale navale și va acționa, în marea Egee, în sectorul strâmtorilor.

Ce prevede convenția dela Montreux relativ la circulația vaselor de comerț și de război, prin strâmtori, — fie din marea Egee, prin Dardanele, în marea de Marmara; fie din marea Neagră, prin Bosfor, în marea de Marmara?

Condițiile circulației celor două categorii de vase nu sunt aceleaș în timp de pace cu cele din timp de război, sau de amenințare de război.

In timp de pace vasele de comerț, cele de război ușoare, împreună cu vasele considerate „auxiliare", au libertatea de trecere și de navigație în strâmtori, oricare va fi pavilionul și încărcătura lor, supunându-se măsurilor de ordin sanitar; iar vasele de război, de suprafață și submarine, vor trece în condiții speciale.

S'a limitat pentru timp de pace tonajul maximum al vaselor de război, aparținând statelor ne-riverane mărei Negre, ce vor pătrunde în această mare și s'a lăsat trecerea liberă vaselor de război ale statelor riverane mărei Negre de a pătrunde prin Bosfor, a eși prin Dardanele și a reintra în strâmtori spre a reveni în porturile lor.

In timp de război, Turcia fiind beligerantă, trecerea vaselor de război este lăsată la discreția guvernului din Ankara.

El va putea, după voința și interesele sale, să închidă sau să deschidă strâmtorile vaselor de război străine.

Se înțelege dela sine că, în acest caz, strâmtorile vor fi deschise numai amicilor și aliaților Turciei, atât pentru vasele lor de comerț, cât și pentru vasele lor de război.

Aceleaș drepturi le are Turcia și în cazul când ea se va considera numai amenințată de un pericol de război iminent.

Art. 21 din convenția dela

(Continuare in pag. 2-a)
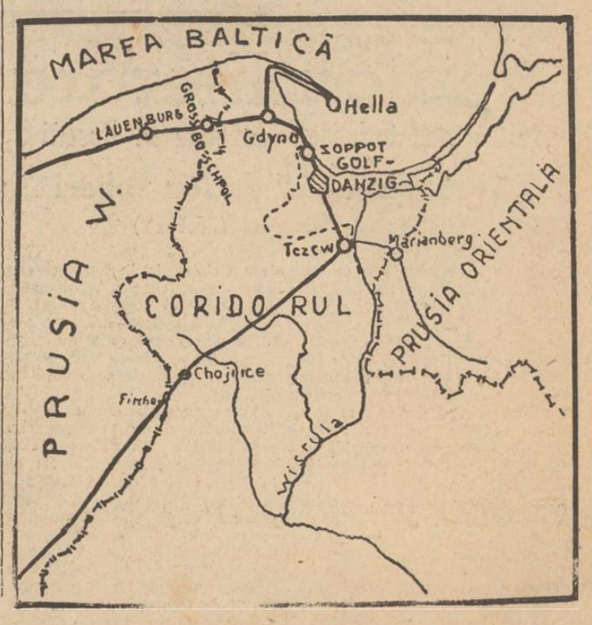
La încheerea conferinței economice balcanice: d. Tabacovici ținându-și cuvântarea